

ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ। ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ ਵਧਾਵਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ। (1) ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਮੁਹੰਮਦ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -

ਜਵਾਬਦੇਹ.

1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 129-ਡੀ।

16 ਅਗਸਤ 1960

1 1956 ਪੰਨਾ 252

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) ਸੈਕਸ਼ਨ 145 ਸੂਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੀ ਦੇ ਪੂਰਵ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨੀ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਾਹਰਨ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1957 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਗਰਗ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। , ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ੀਵ ਦਿਆਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਦਰਿਆ ਦੱਤਾ ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੋ

2. ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2 ਜੂਨ, 1946 ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਲਖਾਨਾ ਖਰੀਦਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, 22 ਜਨਵਰੀ, 1948, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਮੁਹੰਮਦ. ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵੇਲੀ ਆਸਾਮ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1458 ਸਮੇਤ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਨੇ 1 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਹਾਕ ਨੇ 2 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਬਲਾਖਾਨੇ ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਦਸੰਬਰ, 1955, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ. ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ ਨੇ 2 ਸਤੰਬਰ 1953 ਤੱਕ ਬਲਾਖਾਨੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਵੀ ਵਸੂਲਦਾ ਰਿਹਾ।

3. ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਖਿਲਾਫ 3,445-12-0 ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਲਾਖਾਨਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ 22 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਅਤੇ 2 ਸਤੰਬਰ,

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੇ

1953 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਲਖਾਨੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 30 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਰੁ. ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 5-5-0 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ।

4. ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਆਰਡਰ II, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 2, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਣ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

5. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ; -

(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ?

(2) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. ਰਿੱਟ ਦਸ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾ 2?

(4) ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

(6), ਰਾਹਤ

ਦੁਆ, ਜੇ

(7) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?

6. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ (2), (4), (5) ਅਤੇ (7) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੋ

ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. (3) ਜੋ ਕਿ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਣਸੁਣਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।), ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1,347-5-0 ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੁ. 673-10-6 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਲਖਾਨੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ; 2,026-15-6 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਮੁਹੰਮਦ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਯੂਬ ਬੇਗ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ। ਇਸਹਾਕ ਨੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਵੱਡੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ.

9. ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੂਟ. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਸੀ.ਡੀ.ਡੀ.ਈ. ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟ (2) ਕੰਵਰ ਰੋਹਨੀ ਰਾਮਧੰਧਵਾਜ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰ ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਕੀਲ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। , ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੇ

“ਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਏ, ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਏ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 42,000 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ S ਨੇ P ਦੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਚਲਾਇਆ 42,000 ਰੁਪਏ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ 42,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਉਣਾ। 42,000 ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਬਾਂਡ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਂਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਫਿਰ ਏ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀ ਦੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਇਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਰਕਮ 24,722 ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏ ਨੇ ਧਾਰਾ 145 ਅਤੇ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। S.P. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐੱਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

“ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ (1) ਕੇਸ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੋ

“(2) ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;

ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਇਕੋ ਇਕ ਉਪਾਅ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਧਾਰਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਰਘੁਬਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਜੈ ਇੰਦਰਾ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ (1), ਹੈੱਡ ਨੋਟ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ, ਉਹ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।”

ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੇ

ਧਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ. ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀਧਾਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪੈਸਾ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ. ਪਿਛਲਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ।

10. ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਚਿਤਲੇ, ਜਿਲਦ 2, ਪੰਨਾ 1762, ਨੋਟ 11 ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਮਵਰਤੀ ਉਪਾਅ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਗਤ ਰਾਮ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਬਖਸ਼ (1), ਸਕੈਂਪ, ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਉਪਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

“ਧਾਰਾ 145 ਸਿਰਫ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੋ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ. ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ; ਪਰ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 145 ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਲਾਹੌਰ 175

11. ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਧਾਰਾ 145 ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ:

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜ਼ਮਾਨਤ-

- (a) ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ, ਜਾਂ
- (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ, ਜਾਂ
- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 144 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੱਟੀ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਤਹਿਤ ਪੱਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਫਰਮਾਨ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 145, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਪ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ; ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਰ ਟੂ ਇੱਕ ਸੂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਹੈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਪੱਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੋ

ਉਸਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਰਾਬਰ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਪਰ ਡੀਮਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 47 ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 145 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 144 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਕਰੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੇ

ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਸਤਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਖਾਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ; ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਮੂਰਤ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਬਿਰਲਾ ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਐੱਫ. ਏ. 1954 ਦੀ 38-ਡੀ.

18 ਅਗਸਤ 1960

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਹਾਕ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ -ਦੁਆ, ਜੋ

ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XXXIV) ਸੈਕਸ਼ਨ 40(2) ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਯੋਗਦਾਨ ਕੀ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮਿਆਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ